

๕ ธันวาคม มหาราช วันพ่อแห่งชาติ ของพสกนิกรไทย

ISO 9001:2015
QMS 06020/1049

ข่าวบัณฑิตวิทยาลัย
GRADUATE NEWS

The Graduate School, Ramkhamhaeng University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาคารทำชัย ชั้น 3 ตู๊ ปณ. 1099 หัวหมาก บางกะปิ กทม. 10240
โทรศัพท์ 0 2310 8560-65 โทรสาร 0 2310 8553 www.grad.ru.ac.th

ปีที่ 7 ฉบับที่ 12 ประจำเดือน ธันวาคม 2563

เดือนสุดท้ายแห่งปีแล้วนะครับ ปีนี้เป็นปีแห่งการพบเจอเรื่องราวมากมาย หลายด้าน ทั้งในประเทศ และนอกประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ เรื่องการเมือง ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้กระทบต่อเราทุกคน ไม่มากก็น้อย ทำให้ชีวิตหลายคน อาจมีการเปลี่ยนแปลง สู้กันไปนะครับ เพราะโรคภัยไข้เจ็บที่เราทราบกันดีนั้น ยังคงอยู่กับเราไปอีกพักใหญ่ ๆ จนกว่าจะมีวัคซีน ข่าวบัณฑิตวิทยาลัยห่วงใยนักศึกษาทุกท่านเสมอ ปีหน้าฟ้าใหม่ในเดือนหน้า หากคิดหวังสิ่งใดก็ขออวยพรล่วงหน้าให้นักศึกษาทุกท่านพบเจอแต่สิ่งที่ดีงาม สมความตั้งใจ สมปรารถนา แล้วพบกันใหม่ ปี 2564 ...สวัสดิ์ครับ...

บัณฑิตวิทยาลัย อาคารทำวิจัย 3 โทร. 02-310-8560-65
www.grad.ru.ac.th

อ. พงศธร นัทธิประทุม
บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

ข่าวบัณฑิตวิทยาลัย

เจ้าของ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ที่ปรึกษา ผศ. วุฒิสักดิ์ สาทเจริญภรณ์

บรรณาธิการบริหาร ผศ. สาธิต สุภทรพันธุ์

บรรณาธิการ อ. พงศธร นัทธิประทุม

กองบรรณาธิการ อ. ดร. ประมต วรธนาวร, อ. ดร. ปิยวรรณ ศิริเดชชวรส

ผู้จัดการ นางสาวชัยมี ศรีแก้ว

ช่างภาพ นายอมรศักดิ์ สุวรรณโชติ, นายจรูญกิจ แน่นกัญญา

ฝ่ายจัดการ นางสาวศศิธร ชำนิชลธิศ

ฝ่ายจัดพิมพ์ นางสาวกัญญา ชวัลเกียรติ

จัดรูปเล่ม นางสาวกัญญา ชวัลเกียรติ, นายอมรศักดิ์ สุวรรณโชติ, นายเกรียงไกร เมฆวิจิตร

พิสูจน์อักษร กองบรรณาธิการ

การเขียนบทความวิชาการ

(ตอนที่ 1)

ชัชณี ศรีแก้ว
ฝ่ายมาตรฐานวิชาการ

ดิฉันได้อ่านพบข้อมูลเกี่ยวกับบทความ ที่เป็นความรู้พื้นฐานสำหรับให้นักศึกษาและผู้สนใจได้ทำความเข้าใจเบื้องต้น ในการนำไปต่อยอดการเขียน และตีพิมพ์เผยแพร่บทความต่อไป ดังนี้

ท่านเชื่อหรือไม่ว่า ท่านสามารถนำเรื่องราวอะไรก็ได้ มาเขียนในรูปของบทความ ขอแต่เพียงให้ท่านมีองค์ประกอบ ที่สำคัญอย่างน้อย 4 ประการ คือ

1. ความตั้งใจหรืออยากเขียน

2. ความรู้และข้อมูลในเรื่องนั้น

3. ความพยายาม และ

4. การฝึกฝนการเขียน หรืออย่างน้อยที่สุด ในเบื้องต้นก็ต้องมีความตั้งใจที่อยากจะเขียน ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจสำคัญ และมีข้อมูลหรือความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากเพียงพอที่จะเขียน

ขั้นต่อมา ท่านนำเอาข้อมูลและความรู้ที่ท่านมีอยู่ และต้องการเขียนมาวิเคราะห์ แยกเป็นลำดับ เป็นหมวดหมู่ หรือเป็นประเด็น แล้วจึงนำมาสังเคราะห์ (ร้อยรวมเข้าด้วยกัน) ให้สอดคล้องตามหัวข้อบทความที่ท่านจะเขียน และท่านควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะบทความ ประเภทบทความ และแนวการเขียนบทความ เป็นพื้นฐานความรู้เบื้องต้น ดังนี้

1. ลักษณะของ “บทความ” เป็นการเขียนคล้ายกับ “ความเรียง” คือ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ความนำ เนื้อเรื่อง และสรุป ซึ่งบทความต่างจากความเรียง ตรงที่การเขียนความเรียง มีลักษณะเป็นการเรียบเรียงจากเรื่องราวจริง หรือจากความคิดสร้างสรรค์ ไม่นั้นที่ความคิดเห็นเสนอแนะ หรือวิพากษ์วิจารณ์ ขณะที่ การเขียนบทความ จะต้องประกอบด้วย ข้อมูล เรื่องราวจริง ความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิจัย เสนอแนะ สนับสนุนชี้แนะ หรือหักล้างโต้ตอบ โดยมีลักษณะเน้นการจูงใจ หรือโน้มน้าวให้ผู้อ่านคล้อยตาม หรือสนใจประเด็นที่นำมากล่าว

2. เรื่องที่นำมาเขียนเป็นบทความ ควรเป็นเรื่องราวที่ . . .

2.1 อยู่ในความสนใจของคนทั่วไป โดยเน้นที่กลุ่มผู้อ่านหนังสือ นั้น ๆ มีความยากง่าย เหมาะสม สอดคล้องกับความสนใจและระดับความรู้ของผู้อ่านส่วนใหญ่

2.2 กระตุ้น ปลุกเร้า ความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นของผู้อ่าน ให้ประเด็นขบคิด และให้ความเพลิดเพลิน

2.3 ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง หรือหลักการที่เป็นสาระประโยชน์

2.4 มีข้อคิดเห็น หรือทัศนะของผู้เขียนที่เป็นประโยชน์ ไม่ขัดกับหลักศีลธรรม และสามัญสำนึกของวิญญูชนทั่วไป

3. จุดประสงค์ของการเขียนบทความ หากไม่นับผลลัพธ์ที่ผู้เขียนคาดว่าจะได้รับในส่วนของตนเองแล้ว การเขียนบทความก็ควรมุ่งเพื่อจะถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ โดยการร้อยเรียงประเด็นเนื้อหาสาระ วิเคราะห์ และสังเคราะห์เหตุการณ์ หรือปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านมีกระบวนการทัศนในการทำความเข้าใจเรื่องราวที่เขียน พร้อมทั้งการแสดงทัศนคติ หรือความคิดเห็น และข้อเสนอนแนะของผู้เขียนเพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตาม หรือเกิดแรงจูงใจที่จะร่วมวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องนั้น ๆ

4. บทความมีกี่ประเภท? ท่านผู้รู้ด้านการเขียนภาษาไทย ได้จำแนกไว้ต่าง ๆ กันไป ซึ่งเมื่อสรุปรวมแล้ว จะได้ 7 ประเภทใหญ่ ๆ ด้วยกัน ตามน้ำหนักของเนื้อหาบทความ ได้แก่ (4.1) ประเภท บรรยาย รายงาน หรือเรียบเรียง เรื่องราวเนื้อหาทั่วไป เช่น บทความเรื่อง “การปลูกพืชสวนครัวในฤดูแล้ง” เนื้อหาจะมีน้ำหนักค่อนข้างไปทางบรรยายสภาพความเป็นไป ลักษณะปัญหา และอาจมีข้อเสนอแนะประกอบ (4.2) ประเภท วิจารณ์ อาจจะเป็นในแนวเห็นด้วย หรือโต้แย้ง หรือทั้งสองอย่างก็ได้ เช่น บทความเรื่อง “การลงทะเบียนเรียนทางไปรษณีย์ มีข้อดีหรือเสียอย่างไร” ซึ่งผู้เขียนมุ่งวิจารณ์รูปแบบการลงทะเบียน โดยกล่าวถึงวิธีการลงทะเบียนแบบต่าง ๆ เอามาเปรียบเทียบให้เห็นด้วยในข้อดี หรือไม่เห็นด้วยในข้อเสีย และอาจจะเสนอรูปแบบการลงทะเบียนที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เขียน พร้อมทั้งเหตุผลประกอบข้อเสนอแนะนั้น

เอกสารอ้างอิง

เสรี ลีลาสัย. (2548, พฤศจิกายน). การเขียนบทความวิชาการ. *เอกสารประกอบการบรรยาย ในโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การเขียนบทความทางวิชาการ”*. ณ ห้องบรรยาย อาคารท่าชัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก.

(โปรดติดตามตอนต่อไป)

การตรวจสอบอาคารตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรานนท์ คงสง
รองอธิการบดีฝ่ายวิทยบริการจังหวัดหนองบัวลำภู
และผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ตามกฎหมายกำหนดให้เจ้าของอาคารประเภทที่ต้องจัดให้มีการตรวจสอบอาคารตามกฎหมาย และเป็นอาคารที่ก่อสร้างมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ต้องจัดให้มีการตรวจสอบอาคารใหญ่เป็นครั้งแรกให้แล้วเสร็จและเสนอรายงานผลการตรวจสอบให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสองปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ การปฏิบัติตามกฎหมายที่ต้องจัดให้มีการตรวจสอบอาคารตามที่กฎหมายกำหนด

ประกาศกฎกระทรวงกำหนดประเภทอาคารที่ต้องจัดให้มีการตรวจสอบ พ.ศ. 2548 (1) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ได้กำหนดประเภทของอาคารจำนวน 9 ประเภทที่ต้องจัดให้มีการตรวจสอบและส่งรายงานผลการตรวจสอบต่อท้องถิ่น ดังนี้

- (1) อาคารสูง หมายถึงอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 23 เมตร ขึ้นไป โดยวัดความสูงของอาคารจากระดับพื้นดินจนถึงพื้นลาดฟ้า หรือถึงยอดผนังของชั้นสูงสุดกรณีเป็นหลังคาทรงจั่ว
- (2) อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึงอาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นใดชั้นหนึ่งในหลังเดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตรขึ้นไป
- (3) อาคารชุมนุมคน หมายถึงอาคารที่จัดให้บุคคลเข้าไปภายในเพื่อการชุมนุมคนมีพื้นที่ตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป หรือชุมนุมคนได้ตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป
- (4) โรงมหรสพ หมายถึงอาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือแสดงการรื่นเริง และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดง
- (5) โรงแรม หมายถึงอาคารที่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 80 ห้องขึ้นไป
- (6) สถานบริการ หมายถึงอาคารที่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป
- (7) อาคารชุดหรืออาคารอยู่อาศัยรวม หมายถึงอาคารที่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดและอาคารที่อยู่อาศัยรวมที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป
- (8) อาคารโรงงาน หมายถึงอาคารที่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่มีความสูงมากกว่า 1 ชั้นและมีพื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ 5,000 ตารางเมตรขึ้นไป
- (9) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย หมายถึงสิ่งปลูกสร้างที่สูงจากพื้นดิน 15 เมตรขึ้นไป หรือมีพื้นที่ตั้งแต่ 50 ตารางเมตรขึ้นไป หรือป้ายที่ติดหรือตั้งบนหลังคาหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 25 ตารางเมตรขึ้นไป

รายละเอียดการตรวจสอบอาคาร

ในการตรวจสอบอาคารจะเป็นการตรวจสอบด้านความปลอดภัยพื้นฐานทางด้านวิศวกรรมซึ่งประกอบด้วย

1. การตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร ดังนี้ (ก) การต่อเติมดัดแปลงปรับปรุงตัวอาคาร (ข) การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักบรรทุกบนพื้นอาคาร (ค) การเปลี่ยนสภาพการใช้อาคาร (ง) การเปลี่ยนแปลงวัสดุก่อสร้างหรือวัสดุตกแต่งอาคาร (จ) การชำรุดสึกหรอของอาคาร (ฉ) การวิบัติของโครงสร้างอาคาร และ (ช) การทรุดตัวของฐานรากอาคาร

2. การตรวจสอบระบบและอุปกรณ์ประกอบของอาคาร

(ก) ระบบบริการและอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย (1) ระบบลิฟต์ (2) ระบบบันไดเลื่อน (3) ระบบไฟฟ้า และ (4) ระบบปรับอากาศ

(ข) ระบบสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย (1) ระบบประปา (2) ระบบระบายน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสีย (3) ระบบระบายน้ำฝน (4) ระบบจัดการมูลฝอย (5) ระบบระบายอากาศ และ (6) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศ และเสียง

(ค) ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย ประกอบด้วย (1) บันไดหนีไฟและทางหนีไฟ (2) เครื่องหมายและไฟป้ายทางออกฉุกเฉิน (3) ระบบระบายควันและควบคุมการแพร่กระจายควัน (4) ระบบไฟฟ้าสำรองฉุกเฉิน (5) ระบบลิฟต์ดับเพลิง (6) ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ (7) ระบบการติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง (8) ระบบการจ่ายน้ำดับเพลิง เครื่องสูบน้ำดับเพลิง และหัวฉีดน้ำดับเพลิง (9) ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ และ (10) ระบบป้องกันฟ้าผ่า

3. การตรวจสอบสมรรถนะของระบบ และอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่ออพยพผู้ใช้อาคาร ประกอบด้วย (ก) สมรรถนะบันไดหนีไฟและทางหนีไฟ (ข) สมรรถนะเครื่องหมายและไฟป้ายทางออกฉุกเฉิน และ (ค) สมรรถนะระบบแจ้งสัญญาณเหตุเพลิงไหม้

4. การตรวจสอบระบบบริหารจัดการความปลอดภัยในอาคาร ประกอบด้วย (ก) แผนการป้องกันและระงับอัคคีภัยในอาคาร (ข) แผนการซ้อมอพยพผู้ใช้อาคาร (ค) แผนการบริหารจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยในอาคาร และ (ง) แผนการบริหารจัดการของผู้ตรวจสอบอาคาร

หน้าที่ของเจ้าของอาคาร

จากกฎกระทรวงที่บังคับให้มีการตรวจสอบอาคารสำหรับอาคารที่เข้าข่ายต้องส่งรายงานผลการตรวจสอบ ดังนั้นเจ้าของอาคารจะต้องมีบทบาทและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

3.1 เจ้าของอาคารต้องจัดให้มีการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ ประกอบของอาคารทุกปี ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ (1) การตรวจสอบใหญ่ ให้กระทำทุก ๆ ห้าปี และ (2) การตรวจสอบอาคารประจำปี ซึ่งต้องทำทุกปีก่อนใบรับรองการตรวจสอบอาคารฉบับเดิมจะมีอายุครบ 1 ปี

3.2 เจ้าของอาคารต้องจัดหาผู้ตรวจสอบ ซึ่งขึ้นทะเบียนกับ กรมโยธาธิการและผังเมือง มาเป็นผู้ตรวจสอบอาคาร

3.3 กฎหมายกำหนดให้เจ้าของอาคารต้องจัดหา หรือจัดทำแบบแปลนอาคารเพื่อใช้สำหรับการตรวจสอบ

3.4 เจ้าของอาคารต้องจัดให้มีการตรวจสอบครั้งแรกเป็น การตรวจสอบใหญ่

3.5 เจ้าของอาคารต้องนำรายงานที่ผู้ตรวจสอบจัดทำ แจ้งท้องถิ่นให้ออกหนังสือรับรองการตรวจสอบอาคาร

3.6 เจ้าของอาคารต้องจัดให้มีการตรวจสอบประจำปีทุกปี โดยจัดส่งรายงานการตรวจสอบต่อท้องถิ่นภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองการตรวจอาคารฉบับเดิมจะมีอายุครบหนึ่งปี

สรุป

อาคารที่เปิดดำเนินการในพื้นที่ที่เข้าข่ายตามกฎหมายต้องดำเนินการภายใต้การบังคับของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบสภาพอาคาร เจ้าของอาคารต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ ซึ่งมีบทกำหนดโทษ รวมถึงผลประโยชน์ที่เจ้าของอาคารจะได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงได้แก่ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ที่ใช้อาคาร ทางอ้อม คือ โอกาสทางธุรกิจในการที่จะลดความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุต่าง ๆ รวมถึงทัศนคติที่ดี จะก่อให้เกิดแรงจูงใจให้เจ้าของอาคารเปิดใจที่จะรับรู้แล้วเกิดความเข้าใจในหลักการ แล้วจะเกิดความใส่ใจถึงเห็นถึงคุณค่าในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมโยธาธิการและผังเมือง, สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร. (2551). พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522. กรุงเทพมหานคร: กรมโยธาธิการและผังเมือง.

10 กับการศึกษาไทยในอนาคต

อาจารย์ ดร. ปรมต วรรณบวร

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย มีการแข่งขันกันในตลาดการศึกษารุนแรงขึ้นตามลำดับ สวนทางกับปริมาณนักศึกษาที่มีจำนวนลดน้อยลงทุกปี จากข้อมูลในปี 2553 มีคนสมัครเข้ามาในระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ 1 ล้านคนต่อปี แต่ในปัจจุบันกลับเหลือคนที่เข้ามาในระบบการศึกษาแค่ 1 ใน 3 หรือประมาณ 3 แสนคนเท่านั้น แต่มหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนยังมีจำนวนใกล้เคียงกับช่วงหลายปีก่อน การแย่งชิงนักศึกษาใหม่เข้าศึกษาในแต่ละสถาบันที่มีต่อเนื่องมาหลายปีชัดเจนมากขึ้นอีกในปีนี้ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยขนาดกลางและขนาดเล็ก ขณะที่มหาวิทยาลัยรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดใหญ่ก็มีปัญหาเรื่องเด็กเข้าเรียนลดน้อยลง ต้องหาทางดึงดูดนักศึกษาใหม่เข้าศึกษาต่อเช่นเดียวกัน

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นส่งผลให้มหาวิทยาลัยในประเทศไทยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ก่อนนี้หลายมหาวิทยาลัยมีกลยุทธ์ในการดึงเด็กเข้ามาเรียน เช่น ให้ส่วนลด หักค่าเทอม 40-50% ระดมเงินทุนของฟรี แถมเงินค่าครองชีพ กู้เงินเรียนดอกเบียดำ สมัครเรียนเป็นคู่ ยกกลุ่มได้สิทธิพิเศษเพิ่ม หวังดึงเด็กเข้าเรียน ถือว่าเป็นการปรับตัวที่เข้าใจสภาพปัจจุบันส่วนหนึ่ง แต่ปัจจัยสำคัญที่มหาวิทยาลัยต้องรีบปรับตัวจากปัจจัยที่บังคับไม่ได้ดังกล่าว ผู้เขียนเห็นว่าโอกาสที่ทำให้มหาวิทยาลัยมีโอกาสอยู่ได้ในตอนนี้คือ ไม่ควรมองข้ามปัจจัยด้านการนำ IO มาใช้ในการแข่งขันกันในตลาดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

IO มาจาก “Information Operation” แปลเป็นภาษาไทย คือ “ยุทธการทางข้อมูลข่าวสาร” โดยมีหลักการสำคัญของ IO คือการเผยแพร่ความคิดและความเชื่อของเรา ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ และทำให้เกิดความคิดความเชื่อคล้ายตามความประสงค์ของเรา ขณะเดียวกันก็ต้องหาทางระงับยับยั้ง ขัดขวาง หรือทำลายศักยภาพด้านการ IO ของฝ่ายตรงข้าม เพื่อไม่ให้สามารถเผยแพร่ความคิดความเชื่อต่อกลุ่มบุคคลที่เป็นเป้าหมายของเราได้

กล่าวคือ ในการทำ IO สำหรับการแข่งขันกันในตลาดการศึกษา เป็นการนำข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัย มาสร้างชุดความคิดเพื่อชี้นำ และสามารถสร้างกระแสให้เกิดความเชื่อในทิศทางเดียวกันของคนหมู่มาก ที่ควรต้องใช้ความจริงในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเท่านั้น เพราะหากใช้ความเท็จ หรือการป้ายสี แม้จะทำให้ได้ชัยชนะในช่วงแรก ๆ แต่ก็เกิดปัญหาตามมาได้ในภายหลัง โดยใช้สื่อต่าง ๆ เป็นเครื่องมือ เช่น เครือข่ายอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การแข่งขันกันในตลาดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ในการทำ IO หลักสำคัญเริ่มจากการหาจุดสนใจ แล้วสร้างคีย์เวิร์ด เพื่อสร้างชุดความคิดความเชื่อต่อมหาวิทยาลัยนั้น ๆ

โดยอาศัยการครอบครองสื่อให้ได้มากกว่า ก็ถือได้ว่ามีเครื่องมือมากกว่า และมีโอกาสสูงกว่าที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน อีกทั้งในยุคปัจจุบันมีโซเชียลมีเดีย หรือสื่อสังคมออนไลน์ ที่ทุกคนเป็นสื่อและผลิตสื่อได้ด้วยตนเอง ฉะนั้นหากมหาวิทยาลัยไม่มีขีดความสามารถ หรือทักษะในการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ได้มากกว่า ก็จะทำให้การนำ IO มาใช้ในการแข่งขันกันในตลาดการศึกษา ได้เหนือกว่าอีกฝ่าย มีความมั่นคงในตลาดการศึกษานั้นเอง

ถาม กรณีการขอแก้ไขชื่อ นามสกุล ตัวสะกดภาษาอังกฤษ นักศึกษาสามารถใช้ตัวสะกดชื่อ นามสกุล ตามที่นักศึกษาต้องการได้หรือไม่

ตอบ บัณฑิตวิทยาลัยจะใช้ตัวสะกด ชื่อ นามสกุล ภาษาอังกฤษ ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรเป็นหลัก หากนักศึกษาต้องการตัวสะกดชื่อ นามสกุล ภาษาอังกฤษ ตามที่นักศึกษาต้องการ นักศึกษาจะต้องดำเนินการแก้ไขตัวสะกดชื่อ นามสกุล ที่ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรก่อน แล้วนำหลักฐานมายื่นบัณฑิตวิทยาลัย